

slet ikke foretagen i Amdraadet, man har en Gang for alle givet Amtmanden Bemyndigelse i saa Henseende, ligesom det ogsaa er saadan — hvad jeg tror, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) nævnede under en tidligere Sags Behandling — for Indenrigsministeriets Vedkommende, til hvilket der altsaa skal rettes Spørgsmaal, naar Byraadene skulle have Tilladelse til et eller andet, at en Mængde Sager ikke forelægges Ministeren, men betragtes som løbende Sager, som blive besvarede P. M. V., som vi sige i Ministeriet. Men jeg erkender, at den Side af Tilsynet, det egentlige og mest indgaaende Tilsyn, berøres slet ikke af Spørgsmaalet, om Amtmanden ogsaa skal udøve et lokalt Tilsyn. Og jeg skal ærligt tilstaa, at jeg synes ikke, der er Grund til at gøre den Forskel, man fra Mindretallets Side vil gøre, naar Talen er om Tilsynet med Københavns Kommune, Tilsynet med Købstadkommunerne og Tilsynet med Landkommunerne. Jeg synes, at man kan udmærket finde sig i, at der i saa Henseende er ordret samme Bestemmelser. Men naar Flertallet foreslaar at stryge dette om de fordærlige Foranstaltninger, kan jeg vanskelig modsætte mig det, for det vilde se ud, som om jeg troede, at Kommunalbestyrelserne en Gang imellem vilde foretage sig noget, som kunde siges at være fordærlige Foranstaltninger for Byerne. Saa daarligt tror jeg ikke, om Kommunalbestyrelserne. Derfor maa jeg erkende, at man ikke kan gaa imod det Ændringsforslag, om end jeg hellere saa, at Bestemmelsen stod der med de samme Ord for samtlige Kommuner i Landet.

Det andet Spørgsmaal, der er Uenighed om, er Magistratsforretningerne. Den ærede anden Ordfører for det første Mindretal sagde, at naar nu Flertallet ikke vilde gaa med til at overføre den Række Magistratsforretninger, som er nævnt i Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 20, var det et Vidnesbyrd om en Bureaukratiisme, man ikke før havde set her i Tinget. Jeg maa tilstaa, at jeg ser ikke Sammenhængen mellem Modstanden mod dette Ændringsforslag og Bureaukrtismen, men jeg skal lade det ligge. Derimod skal jeg gøre nogle mere reelle Bemærkninger til selve Ændringsforslaget, og hvad der om

Ændringsforslaget er anført af de to Ordførere for det første Mindretal. Det drejer sig, som nævnt af den første ærede Ordfører for Mindretallet, om hele 8 Punkter. Jeg skal ikke nævne dem alle, men tage enkelte af dem for at vise, at det efter min Mening er uberettiget at sammenblande Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal benytte denne Lejlighed til at lade disse saakaldte Magistratsforretninger, som jeg mener man med fuld Ret kan kalde Øvrighedsforretninger, overgaa fra Øvrighedspersonen til en af Byraadet valgt Mand, in casu Formanden.

Jeg kan gerne tage det allerførste Punkt, som angaar Øvrighedsforretningerne, i Henhold til Lov Nr. 39 af 30. Marts 1889 om Lærlingeforholdet. Hvad der her er Tale om, er den paagældende Øvrighedspersons Eftersyn af og Paategning af Lærlingekontrakter. Det ligger i selve Ændringsforslaget, at man er klar over, at det er en Øvrighedsforretning og er det i Henhold til den citerede Lov. Ja, det er et Spørgsmaal for sig, om man maatte finde, at det skal være en af Byraadet valgt Mand, som skal undersøge Lærlingekontrakterne, men efter Loven er det ikke Byraadsformanden, men den paagældende Øvrighedsperson, og hvis man maatte ønske igennem en Revision af Lærlingeloven at faa en anden end en Øvrighedsperson, er det jo en Sag for sig. Men hvorfor man her skulde benytte en Lejlighed til at foretage en Ændring af Loven af 30. Marts 1889 om Lærlingeforholdene, det, maa jeg tilstaa, forstaar jeg ikke, og nogen Begrundelse derfor har heller ikke nogen af de to ærede Ordførere for Mindretallet fremført. De have ikke fremført det ringeste reelle, der kunde ligge til Grund for, at man skulde foretage en Forandring i Lærlingeloven, en Forandring, der jo tilmed kun skulde gælde, for saa vidt vedkommende Lærlingekontrakter ere oprettede indenfor Byernes Omraade, thi udenfor Byernes Omraade skulde alle de Lærlingekontrakter, der maatte blive oprettede, jo fremdeles høre ind under den paagældende Øvrighedsperson — med andre Ord, man vilde her ved 1 1/2 Linie i en Lov foretage en Forandring, der endda kun er en delvis Forandring af den gældende Lærlingelov, en Forandring, der kun